

ירושלמי תרומות א:א, עמ' 218]=ירושלמי גיטין ז:א, עמ' 1083] (העתקת האקדמיה ללשון העברית)	בבלי חגיגה ג ע"ב- ד ע"א (מיינכן 6 ; העתקת האקדמיה ללשון העברית)
סימני שוטה היוצא בלילה והלך בבית הקברות והמקרע את כסותו והמאבד מה שנותנין לו אמ' ר' הונא והוא שיהא כולהם בו דלא כן אני או' היוצא בלילה קניטרוכוס הלך בבית הקברות מקטיר לשידים המקרע את כסותו כוליקוס והמאבד מה שנותנין לו קודייקוס [ר' יוחנן אמר אפילו אחת מהן אמ' ר' בון מסתברא מה דאמר ר' יוחנן אפילו אחת מהן בלבד במאבד מה שנותנין לו אפי' שוטה שבשוטים אין מאבד כל מה שנותן לו קונדיקוס] [קורדיי(ס)[ק]וס] אין בו אחת מכל אילו מהו קורדייקוס אמ' ר' יוסי המים	תנו רבנן איזהו שוטה זה היוצא יחידי בלילה והלך בבית הקברות והמקרע את כסותו איתמר רב הונא אמ' עד שיהו כלן ור' יוחנן אמ' אפלו באחת מהן היכי דמי אי דקא עביד להו דרך שטות אפלו בחדא מיניהו אי דלא קא עביד להו (אפ) דרך שטות אפלו כולהו נמי לא לעולם דקא עביד להי דרך שטות והיוצא יחידי בלילה אימר גינדרופס אחדיה והלך בבית הקברות כדי שתשרה עליו רוח טומאה והמקרע את כסותו אימור בעל מחשבות הוא אבל ודאי עבדינהי לכולהי נעשה כמי שנגח שור חמור וגמל דהוה ליה מועד לכל אמ' רב פפא אי שמיע ליה לרב הונא הא דתניא איזהו שוטה זה המאבד כל מה שנותנין לו הוה הדר ביה איבעיא להו ממקרע את כסותו הוה הדר ביה דדמיא ליה או דילמא מכולהו הוה הדר ביה תיקו